

*Miracula in S. Scripturis memorata probant  
Deum Auctorem.*

**N**aturam simili ferri impellique tenore,  
Adscriptasque sibi stabiles in tempora Leges,  
Et colere atque ratas semper servare, necesse est:  
Labilis Authori nisi Rerum norma vacillet  
Clara Creaturis sua dum Vestigia figit.  
Ut Quem ex Perfecti Structurâ atque ordine Mundi  
Nôsse negant homines, hunc nobis machina rerum  
*Inversa* ostendat liquidò, Mundique *Labores*.  
Dumque labans Ipsi cedit Natura, videtur  
*Mechanica* Legi contrarius ire priori.

Hæc ergo *Mirac'la* sonant, ex divite nempe  
Numinis æternoque penu delata supernè,  
Naturæ vires superant artésque creatæ.  
Edidit ergo Deus semper Miracula solus,  
Quas etenim Leges is condidit, ipse refigit.

At neque ut emineat tantum infinita Potestas  
Naturæ temerè luxata repagula turbat;  
Indicit noctem radiis Solaribus? an vult  
Retrogrado ut præceps ruat in contraria cursû  
Immemor Occidui *Phæbus*, fessûsque, cubilis?  
Anne placet subito currus sistatur anhelus  
Tendat in Occasum dubius vel tendat in Ortum?  
An cohibere tuos malit, vaga *Cynthia*, cursus?  
Hæc, inquam, incassum Deus, atque *ἀνεμόλια βάλαν*;  
Abstulit! nil frustra aggreditur sapientia summa,  
Nec ludos quærit sibi, mutato ordine rerum.  
Quin grandi semper sunt Miracula Fine:  
Nimirum his cultus stabilitur Numinis, hisce  
Lex nova de cælo terris indicitur, hisce  
Solvimur à rigidis antiquæ Legis habenis.  
Indiciis Mentis Divinæ nuncius hisce  
Angelus in terris agnoscitur, entheus hisce  
Clarescit Vates, & Apostolus, hisce refulgens  
Rex Superûm, testus mortali carne, patescit.  
Quem Legatum igitur Cœli hæc insignia monstrant,  
Cuicunque indulget Deus internuncia Veri  
*Mirac'la*, Hunc nos incertâ levitate repugnat  
Fallere: —————

Nam summè Verax falsi nequit esse Patronus,  
Atque attestari Deus Impostoribus, atris  
Aut dare figmentis rigidi Signacula Veri.  
Ergo Scripturæ tanto munimine fretæ,  
Quæ se Testem adhibet mentiri nescius Author,  
Hæc Verbum, Vox utque Dei sint vera, necesse est.

At quid si Magicis fiunt Virtutibus, inquis,  
Inferni auxiliis, & vafri *Dæmonis* arte,  
Esse Dei quæ nos faciles Miracula remur?  
*Dæmonis* at quicquid valeat Finita potestas  
Limitibus Natura suis comprehendat oportet,  
Ut nihil aut contra possit patrare vel ultra.  
Anne igitur præstat nudo Miracula Verbo?  
Nec mediis aptis, & celatâ utitur arte?  
Erigit anne ægros Vox prætereuntis, & Umbra?  
In Vitam revocat functos jam morte? furentes  
Compescit ventos? irati murmura Ponti  
Sedat? soliûsque levi molimine Linguae?  
Hic Virtus, Digitusque Dei micat Omnipotentis,  
Et liquidò primi constant Vestigia FIAT.

Vanius, ut Diæ *Dæmon* queat esse Patronus  
Doctrinæ, *Satanamque* habeat sacra Pagina Testem,  
Quâ Virtus Pietasque polo donatur, at extra  
Pellitur æterni vitium confinia regni.  
Iste igitur vitii est osor, virtutis amator?  
Tum rectè inversus Naturæ dicitur ordo.  
Imò sui oblitus cognatum *Dæmona* *Dæmon*  
Ejicit! & ruptis inferni fœderis actis  
In *Satanam* *Satanas* civilia bella movebit!  
Hæc ut credamus vix usque adducimur; illâ  
Non constare diù possint Regna Infera lege.

E R G O

Mirac'lis, ut Naturæ, Deus unicus Author.

*In Disciplinâ Sacrà res per se Indifferentes Juben-  
do non fiunt Illicite.*

**R**ES quæ Divinæ fugiunt æquissima Legis  
Vinc'la, nec æternis Justis cohibentur habenis,  
Esse quidem *per se medias* fateamur oportet.

Nec verò annuerit *Sapiens umbratilis*; iste,  
Dum crepat antiquæ cælestia dogmata Sectæ,  
Nil *medium*, nil vult *Sapienti* *ἀδελφότης* esse;  
An tacet? an loquitur? sedet? ambulat? omnia certè  
Exigit ad strictam rectæ rationis amussim.  
Ni menti sibi sylva manu tonsoris iniquâ  
Concidat, hirsutæque comes Sapientia barbæ.

At quæ præstari possunt licitè vel omitti,  
Legitima accedit siquando humana potestas,  
Ex rebus Mediis quæ fiant denique *certa*?  
Liberæ erant, inquis, sed nunc parere necesse est?  
In medio liquit Deus, atque humana Potestas  
Sancit? sic nos deludunt rationis inani  
Pondere. Non etenim *Declarativa* Potestas  
Humana est solùm, quæ nimirum magis arctis  
Leges Divinas valeat constringere vinc'lis,  
Et res antè bonas tantum firmare malâsque.  
Ergo humanarum *Media* res propria Legum  
Materies, aliter Legum fundamina tollis.

Jam quum res *Mediæ* tutò licitæque juberi  
Possint, quidni etiam Sacris in Cœtibus? ergo  
Jure sibi statuit certos *Ecclesia* Ritus,  
Ex *Mediis*que Bonas res reddit jure, Malâsve.  
Isthæc quum fiant quovis sub Principe, jure *Hæc*  
Arrogat in *Sacris*, Hi quod potuere *profanis*.

Nec cuiquam hæc Stomachum movit Doctrina maligna  
E tenebris donec surrexit temnere leges  
Turba omnes consueta, *Infirmis* dicere factas,  
Quæ ductore opus est dubia ut Vestigia firment.  
Illud nimirum censent, quæis turbida vecors  
Spiritus intus agit miseris præcordia, nondum  
Constat pacato Cœli de vertice missum;  
Hi capti cæco, succensent Legibus, æstro  
Non quod Materiam re complectantur iniquam,  
Sed Lex, non mala, sed Sanctis onerosa, jubendo  
Reddidit illicitas res nobis vel prius æquas  
Vel saltem medias: ex illo fonte querelæ;  
Hinc etiam præceps animorum nascitur ardor.  
Nimirum *libertatem* quam Sanguine fuso  
Afferuit *Christus* tibi sic tutarier æquum est;  
Humanæ nec colla jugo submittere Legis.  
Ergo *Judeus* nè sis, vinc'la omnia rumpe,  
Nec liber fueris, nisi sis effrænus & exlex.

Ludimus at nimium, validis rationibus atque  
Pondere, qui sanam ad mentem revocare studemus.  
Scilicet iste ipsis Labor est, attendere nolunt  
Stulti momentis æqui, rectique severis  
Internis fatui sed Luminis argumentis.

Jul. 6. 1696. In vesp. Comit. Resp. R.  
Bentley, pro gradu S.T.D. Coll. D. Joh.